

La tomba del rei Ataülf és al Mont Tàber de Barcelona, segons Esteve Gilabert

Autor: Bel·lònides

Data de publicació: 07-04-2025

Com acostuma a passar amb els personatges històrics importants relacionats amb la nostra terra, les seves restes mortals desapareixen misteriosament sense que ningú sàpiga on paren. Per més rellevant que sigui el personatge, indefectiblement sempre es repeteix la mateixa història.

Un episodi més d'aquest fenomen paranormal el tenim amb la tomba de l'emperador got Ataülf, de la qual, oficialment, se'n sap ben poca cosa. Coneixem amb tot detall el lloc precís on es va produir el seu assassinat, prop de la zona de l'actual Plaça del Rei de Barcelona, a les cavallerisses del seu nou palau. I també en sabem la data: el 14 d'agost del 415 dC. Tanmateix, sembla que s'ha esborrat el lloc on reposen les restes del monarca.

Alguns experts justifiquen aquesta absència misteriosa pel fet que les cròniques no s'ocupaven dels enterraments dels reis visigots, que se succeeixen de manera seguida i sobtada a causa de les conxorxes i els assassinats de palau. Una afirmació ben galdosa, si tenim en compte que en temps dels emperadors romans, per exemple, aquesta mena de conspiracions eren del tot habituals i, en canvi, sabem on s'enterraven els cèsars.

S'hi percep, per tant, la mà del censor.

Tanmateix, l'historiador, notari públic, síndic de Barcelona i arxiver català Esteve Gilabert Bruniquer, al seu llibre titulat "Apologia sive sumària relació de la antiga fundació y christianisme de la ciutat de Barcelona y del regiment y prerrogatives, grandesa y autoritat del antich magistrat de dos concerts y de algunes altres coses de honor y bellesa de dita ciutat", obra del 1630, ens parla breument de l'emperador Ataülf. I en aquesta somera informació que aporta, ens

detalla l'emplaçament exacte de la tomba de l'emperador Ataülf a Barcelona. Una dada que devia passar desapercebuda a la censura.

En paraules seves:

"De hont se descobre que Barcelona com a terra del Imperi ab ley general hauria rebuda la verdadera fe en aquest temps y perseverará apres en la fe ab la venguda del Getas que nosaltres diem Godos qui expelliren als Romans de hespanya, ys feren Senyors della, circa annum domini 412, com se mostra que Athaulfo Rey despanya godo, immediat apres de Halarico , primer dels reys Godos, mori lany 416 en Barcelona, y es opinio quel sepultaren en la summitat de dita ciutat en lo alt que diuen del carrer de paradís, que antiguament se deya Mont taber, consagrat per la ciega gentilitat barcelonesa al deu Hercules com á fundador, y per sas grans probesas y valentias; y perço alguns diuen desta ciutat barcino herculea , al qual en dit loc havian alçat hara ó altar, y sacrificaven y adora ven, y sa muller la Reyna Placidia gran Catholica tots dos eran Christians y tenian sa casa y cort en Barcelona".

Segons ens diu l'Esteve Gilabert Bruniquer, el rei Ataülf (que governà la Península Ibèrica des del seu Palau a Barcelona a partir de l'any 412 dC i que va morir, segons Esteve Gilabert l'any 416 dC, assassinat en aquesta mateixa ciutat) fou sepultat també a la vila comtal, al seu sagrat Mont Tàber.

La ubicació exacta que ens facilita refereix al cim del Mont Tàber, que En Gilabert Bruniquer ens explica que sempre s'ha sabut que és al tram més alt del carrer del Paradís, al darrera de l'actual Catedral de Barcelona, exactament on ara hi ha la seu del Centre Excursionista de Catalunya i les columnes del suposat Temple d'August.

[Placa que assenyala el punt més alt de l'històric i sagrat Mont Taber, al carrer del Paradís de Barcelona].

Finalment, l'historiador català també ens indica que tant el rei Ataülf com la seva muller, la reina Gal·la Placídia, eren cristians i tenien casa i cort a la ciutat.

En altres articles hem seguit el rastre de la vida d'Ataülf a Catalunya, i més concretament a Barcelona, gràcies a les cròniques i a les llegendes recollides pels historiadors antics catalans i estrangers. Així, tenim molts motius per sospitar que el Palau Reial d'Ataülf és sota la Plaça de Sant Iu i el Saló del Tinell de Barcelona, gràcies a les dades que ens donen Jordanes, Idaci i Sulpici Sever.

També ho intuïm gràcies a les llegendes recollides pels catalans Narcís Feliu de la Penya, Manuel Marià Ribera, Josep Puiggarí, Andreu Avel·lí Pi i Arimon i Antoni de Bofarull, o les descobertes més modernes dutes a terme per en Francesc Garrido i l'Enric Guillot. Les recents prospeccions arqueològiques dutes a terme per l'equip municipal semblen confirmar aquestes sospites.

Doncs ara, cal agrair a les investigacions i a l'obra de l'Esteve Gilabert Bruniquer el poder tenir indicis del lloc exacte on fou enterrat l'emperador Ataülf, que anirem completant amb noves aportacions. Potser l'Ajuntament de Barcelona hauria de plantejar-se posar una placa en aquest punt, esmentant la curiositat històrica, o iniciar prospeccions arqueològiques per mirar que hi ha de cert en tot plegat i tractar de trobar alguna resta de la tomba de l'emperador got.

Si les informacions que ens ofereix en Gilabert són certes, és interessant preguntar-se per què fou escollit el Mont Tàber per donar sepultura a l'emperador. Sembla ser que aquest turó fundacional i sagrat de la ciutat de Barcelona era també panteó de les nostres més insignes personalitats reials. Allí hi havia el temple que avui relacionem amb l'emperador August, però que en altres temps era relacionat amb personalitats i divinitats diverses. Caldrà seguir investigant en aquest terreny.

En tot cas, per completar la informació, us expliquem que l'Esteve Gilabert Bruniquer i Riera (Granollers, 29 de juliol de 1561 - Barcelona, 1641) va ser un cronista i diplomàtic català, que estudià dret i exercí de notari públic a partir del 1591 i que l'any 1603 va ser nomenat síndic de la ciutat.

El Consell de Cent va encarregar-li fer unes anotacions a la manera d'una memòria on constessin les disposicions, lleis, privilegis i dietaris. Va poder fer un estudi i una endreça de molts documents històrics que romanien abandonats als arxius oficials de la ciutat de Barcelona. A les seves observacions, que ell assegura que són fidels als documents històrics que va estar tractant, es recullen fets científics i tecnològics (gairebé tots relacionats amb construccions i dades sobre la navegació) i moltes curiositats de la vida diària de la ciutat.

Bel·lònides

Podeu accedir a l'article original a través del següent enllaç:

<https://historiausurada.blogspot.com/2024/05/La-tomba-del-rei-Ataulf-es-al-Mont-Taber-de-Barcelona-segons-Esteve-Gilabert.html>